

ogsaa her i Salen ved første Behandling er det med Rette blevet fremført, at der er saa stor Forskel i Henseende til Størrelsen paa de forskellige Sparekasser, at man ikke ret vel kan bringe alle ind under samme Bestemmelser. Derfor er der her i Sparekasselovforslaget paa en hel Række Punkter særlige Bestemmelser, som skulde lette det og gøre det muligt, at Sparekasserne kunde afpasse sig efter det Behov og den Praksis, som uden at give Anledning til nogen Betænkelighed har været fulgt i de mindre Kasser. Det er den Vej, man er gaaet i Kommissionen; medens man derimod ikke er gaaet den Vej at skabe een Lovgivning for den ene Slags Sparekasser og en anden Lovgivning for den anden Slags. Naar man ikke har gjort det, tror jeg, det er, fordi i Virkeligheden er alle Sparekasser Laanekasser, og saa skulde der altsaa findes et nyt Kriterium for, om Sparekasser er af første eller anden Klasse; medens vi allerede har haft megen Vanskelighed ved at finde et Kriterium, som skulde fastslaa Forskellen mellem Banker, der tager mod Indlaan, og Sparekasser, der tager mod Indlaan. Selvfølgelig er det muligt, at man ad den Vej, det ærede Medlem har anført, kunde komme frem, hvis man ikke kan komme frem ad den Vej, vi er paa nu. Det har jo vist sig, at vi har kunnet faa Lovgivningen af 1880 paa det bestaaende Grundlag: en fælles Lov for Sparekasser, og naar man her vedtager en Lov, som paa mange Punkter i Modsætning til den tidligere Lov tager Hensyn til de forskellige Arter af Sparekasser, forekommer det mig, at det nu maa være mindre nødvendigt end tidligere at have to Sparekasselove. Men, som sagt, der kan rejse sig Vanskeligheder, som jeg ikke har tænkt mig, for dette Lovforslags videre Gang, og saa kan den af det ærede Medlem fremsatte Tanke ogsaa blive taget op. Jeg saa meget nødtigt, at der nu blev rejst et nyt Krav om en helt ny Lovgivning som Forudsætning for at kunne faa en forbedret Sparekasselov, efter at der nu har været arbejdet paa den siden 1908 her i Rigsdagen, været gjort en hel Række Forsøg derpaa i en Række Lovforslag og senest i en særlig Kommission, og efter at der nu i lange Forhandlinger Vintren igennem er opnaaet endelig Enighed om denne Sag i Udvalget og med den højtærede Minister. Efter alt dette havde jeg nærmest tænkt mig, at der vilde være Udsigt til at faa dette Lovforslag ført igen-

nem og ikke at skulle begynde, om jeg saa maa sige, paa en helt ny Bane, som vi ikke kender; ligesom vi heller ikke kan have nogen Formodning om Resultatet af dens Betrædelse. Det er derfor, jeg overordentlig gerne slutter mig til den højtærede Ministers Udtalelse om, at han nærer Haab om, at vi skulde komme frem ad den Vej, vi er inde paa, og som dog er en kendt Vej.

Jeg havde ikke tænkt og kunde ikke vide, at der skulde komme en Generaldebat i Dag. Jeg finder det rimeligt og godt, at det er sket, og skal til Slutning udtale Haabet om, at det Arbejde — som ikke har været ringe —, der er præsteret af Landstinget, maa blive grundlæggende, bortset fra de Ændringer, som det høje Folketing kunde ønske at føre ind i Lovforslaget, naar det kommer derned. Jeg ønsker, at vort Arbejde maa blive frugtbringende for Lovforslaget, og at vi til næste Aar, om ikke før, maa se Lovforslaget blive ophøjet til Lov.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser om, at jeg skulde have udtalt mig paa Regeringspartiets Vegne, skal jeg bemærke, at det maa være en Fejltagelse af den ærede Ordfører. Det har jeg aldrig gjort. Jeg har kun udtalt mig paa det Mindretals Vegne, som har sluttet sig sammen med mig mod Ændringsforslaget om, at § 20 skulde udgaa. — Naar den ærede Ordfører endvidere sagde, at jeg havde taget Ændringsforslaget tilbage, maa det ogsaa bero paa en Fejltagelse. Jeg kan ikke tage et Ændringsforslag tilbage, som jeg slet ikke har stillet. Det, jeg gjorde ved anden Behandling, var, at jeg for Mindretallets Vedkommende frafaldt Afstemning over det Ændringsforslag, som Flertallet havde stillet.

Hey: Selvfølgelig maa en Sparekasse ogsaa for saa vidt blive en Laanekasse, som den maa udlaane af de i den anbragte Midler, men det er dette Udlaans Art, jeg mener skal være bestemmende for, om en Sparekasse skal kaldes en Laanekasse i Modsætning til andre Sparekasser. I Kommissionens Forslag havde man en Forklaring af, hvad en Sparekasse er. Det er en Institution, hvor „Sikkerheden for Midlernes Bevaring er Hovedformaalet og Indvindingen af det størst mulige Udbytte ved Midlernes Frugtbargørelse dette Hovedformaal underordnet“. Det er det,